

KIA, CHÚA ĐẾN RỒI!

Món đệ trái ao lên mình lửa, dứt Chúa ngời lên.

Khi Người đến gần trên núi Cây Dầu,

đoàn môn đệ lớn tiếng ca:

"Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến!"

Bình an trên trời, vinh quang trên các tầng trời!

Nhóm biệt phái xin Người mắng họ, nhưng Chúa đáp:

"Nếu họ làm thịnh thì những viên đá sẽ la lên"

(Luca 19: 28-4)

KIA! CHÚA ĐẾN RỒI.

KÌA CHÚA ĐẾN RỒI!

Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến!
Hoan hô Chúa trên các tầng trời! (Mat. 21:9)

*Hãy vui lên! Tung hô Chúa sắp tới!
San cho bằng mọi thung lũng núi đồi
Sửa cho ngay quanh co mọi nẻo lối
Đồng cỏ hoang hoan hỷ nở hoa tươi
Hãy Si-On! Kìa Chúa đã tới rồi
Hãy mở lòng! Ngài đem ơn cứu rỗi
Hãy đứng lên! Reo mừng vui ca múa
Đừng sợ nữa, tay người hết bại xuôi! (*)*

Con từ nay thành tâm cải hối
Hết điều ngoa, dối mới hồn con
Không tham lam chẳng còn gian dối
Quyết chôn vùi tội lỗi thật sâu
Con chẳng còn âu sầu áy náy
Xin thực thi bác ái yêu thương

Xin làm cây trồng bên dòng suối
Mãi xanh tươi mùa trái trở sinh
Không theo quân giả hình gian trá
Chẳng như vỏ trấu gió thổi bay (**)
Chăm bón vườn nho Ngài đã cấy
Cho càng xanh trĩu trái sum suê

Con hằng mong Ngài mau ngự đến,
Kéo con ra khỏi chốn hiểm tai.
Con hân hoan được Ngài cứu rỗi,
Sống phục hồi đổi mới từ nay.
Ôm ấp tình yêu Ngài muôn thuở,
Con nguyện không xa Chúa bao giờ
(*) Isaia 35:1; 40: 3-4,
Xôphônia 3:14-18; (**)
TV 1:3-4

<https://youtu.be/rmXrmBtczDs>

Hôm nay Lễ Rước Lá, kỷ niệm Đấng Cứu Thế vào thành Giêrusalem giữa đám đông dân chúng tay cầm cành lá tung hô. Họ mừng đón Chúa như đón rước hoàng đế khai hoàn. Nhưng Chúa Giêsu không ngồi trên kiệu vàng, rợp võng lọng, có đoàn hùng binh kỵ mã hộ tống, mà ngồi trên lưng lừa tầm thường bé nhỏ. Vì Người là Đấng Thiên Sai đến để cứu độ muôn dân. Người vào thành thánh chuẩn bị chịu khổ nạn. Trong tinh thần của mầu nhiệm Nhập Thể, hợp cùng đoàn môn đệ tháp tùng theo Chúa vào thành thánh, chúng con hân hoan lớn tiếng ca ngợi kỳ công lạ lùng của Chúa: "Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến! Bình an trên trời và vinh quang trên các tầng trời" như thánh Luca đã công bố **Tin Mừng**:

Khi ấy, Chúa Giêsu đi trước lên Giêrusalem. Và xảy ra là khi Người đến gần Bếtphaghê và Bêtanìa, giáp núi gọi là núi Cây Dầu, Người sai hai môn đệ đi và bảo rằng: "Các con hãy đến làng trước mặt kia, vừa vào làng, các con sẽ gặp con lừa con cột sẵn đó chưa ai cỡi bao giờ; các con hãy mở dây mà dẫn về. Và nếu có ai hỏi các con "Tại sao các ông mở dây?", thì hãy nói thế này: "Vì Chúa cần dùng đến nó". Hai người được sai ra đi, và gặp lừa con đứng đó như Chúa đã bảo. Hai ông đang mở dây lừa con, thì chủ nó hỏi rằng: "Sao các ông mở dây lừa con?" Hai ông đáp: "Vì Chúa cần đến nó". Hai ông dắt lừa về cho Chúa Giêsu, trải áo lên mình lừa và đặt Chúa lên trên. Dọc đường, người ta trải áo trên lối đi. Khi Người đến gần triền núi Cây Dầu, tất cả đoàn môn đệ hân hoan lớn tiếng ca ngợi Chúa về mọi phép lạ họ đã thấy mà rằng: "**Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến! Bình an trên trời và vinh quang trên các tầng trời**". Một vài người biệt phái trong đám đông nói cùng Người rằng: "Thưa Thầy, xin hãy mắng các môn đệ Ngài đi". Chúa Giêsu nói: "Tôi bảo cho các ông biết: nếu họ làm thình, thì những viên đá sẽ la lên". (Lc 19, 28-4)

Trước khi loan báo Chúa Giêsu tái lâm, ngôn sứ Isaya đã cho biết Người đến thế gian bị loài người chối bỏ:

* Người **bị loài người khinh dể và chối bỏ.**

"Ngài bị đời ruồng rẫy khinh khi,
phải đau khổ triền miên và nếm mùi suy vi bệnh tật.
Ngài như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn,
bị chúng ta coi rẻ, không thèm đếm xỉa."
(Is. 53:3)

* Người **bị khổ hình nhục nhã**

"Chính ngài đã bị đâm sâu,
Vì ta phạm tội biết bao nhiêu lần.
Ngài đau, nhục nhã bội phần,
Để cho ta được bình an thanh nhàn.
Ngài mang thương tích nát tan,
Để cho ta được sạch trơn chữa lành."
(Is. 53:5)

* Người **bị ức hiếp, bị hành hạ mà im lặng không hề hé răng:**

"Ngài chịu ngược đãi vì ta,
Người cam chịu nhục chẳng hề kêu ca.
Như chiên bị thọt lột da,
Như cừu bị bắt để mà xén lông,

Chẳng nghe tiếng nó hét vang,
Thì ngài cũng vậy, chớ hòng kêu ca."
(Is. 53:7)

*** Người sẽ hy sinh chịu chết:**

"Vì thế, Ta sẽ ban cho nó muôn người làm gia nghiệp
Và cùng với những bậc anh hùng hào kiệt,
nó sẽ được chia phần chiến lợi phẩm,
Bởi vì nó đã hiến thân sẵn sàng chết,
Bởi vì nó đã bị liệt vào hàng các tội nhân.
Nhưng thực ra, nó đã mang lấy tội của muôn dân
Nó đã can thiệp bào chữa cho những kẻ tội nhân ngỗ nghịch."
(Is.53:12)

*** Người bị nghiền nát vì ý Cha muốn Ngài đền tội chết thay cho loài người**

"CHÚA đã muốn Ngài phải xót xa đau khổ
phải bị nghiền nát để hiến thân.
Ngài sẽ hy sinh làm lễ dâng đền tội,
Ngài sẽ được thấy kẻ nổi dỗi,
Ngài sẽ được trường tồn mãi mãi.
Và ý muốn của CHÚA sẽ thành tựu nơi ngài.
(Is. 53:10)

Người không phải là một tội nhân. **Người vào thành thánh chuẩn bị chịu khổ nạn.**
Ngài đã được tiền định như thế trong kế hoạch của Thiên Chúa Cha từ muôn thuở. Kế hoạch ấy được diễn tả trong bài ca "*người tôi trung*" tới ba lần. Lần thứ ba, lời tuyên sấm của ngôn sứ được nhắc lại trong **Bài Đọc I**: "*Tôi đã không giấu mặt mũi tránh những lời nhạo cười, nhưng tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn*":

[4] CHÚA là Thiên Chúa của tôi,
Người cho tôi biết lựa lời nói năng,
Thấy người kiệt sức đỡ nâng,
Như người môn đệ Chúa hằng thương tôi.
Mỗi sáng Người đánh thức tôi,
Để tôi chú ý lắng tai nghe Người,
Như môn đệ biết vâng lời,
Nghe Người dạy dỗ ban lời khuyên răn.
[5] CHÚA là Thiên Chúa, Người đã mở tai tôi,
Còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng lùi bỏ đi.
[6] Tôi đã đưa lưng cho người ta quất
Giơ má cho người ta bút râu.
Tôi đã không che mặt khi bị giúi đầu phỉ nhổ.
[7] Có CHÚA là Thiên Chúa trợ giúp tôi,
Vì thế, tôi đã không hổ người,
Vì thế, tôi trơ trọi mặt phơi như đá.
Tôi biết mình sẽ không phải xấu hổ, thẹn thùng.
(Is 50, 4-7)

Trong **Bài Đọc II**, thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Philipphê cũng lập lại điều này: "**Người đã tự hạ mình; vì thế Thiên Chúa đã tôn vinh Người**".

Chúa Giêsu Kitô, tuy là thân phận Thiên Chúa, đã không nghĩ phải giành cho được ngang hàng với Thiên Chúa; trái lại, **Người huỷ bỏ chính mình mà nhận lấy thân phận tôi đòi**, đã trở nên giống như loài người, với cách thức bề ngoài như một người phàm. **Người đã tự hạ mình mà vâng lời cho đến chết, và chết trên thập giá**. Vì thế, Thiên Chúa đã tôn vinh Người, và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu, để khi nghe tên Giêsu, mọi loài trên trời dưới đất và trong địa ngục phải quỳ gối xuống, và mọi miệng lưỡi phải tuyên xưng Đức Giêsu Kitô là Chúa để Thiên Chúa Cha được vinh quang. (Pl 2, 6-11)

Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa, rời bỏ ngai trời, xuống thế làm người trần gian, mang thân phận tôi đòi. Ngài đến “để phục vụ không phải để được phục vụ”, cam chịu roi đòn xỉ vả, gánh vác nhục hình cho đến chết trên thập giá. Ngài chịu chết để đền tội thay cho loài người. **Chúa Giêsu nêu gương Khiêm Hạ, Hy sinh Tận Hiến.**

Trút tàn hơi trên Thập giá, mang thân phận phàm nhân Chúa kêu lớn tiếng: “*Ê-lô-i, Ê-lô-i, la-ma xa-bác-tha-ni!*” “Lạy Thiên Chúa, Lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?” (Mc 15,34). Cộng đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh** lời Người kêu van thăm nã: “**Sao Chúa bỏ con?**”:

[2] Muôn tâu lạy Chúa chí tôn,
Sao Ngài lại bỏ con thế này?
[7-9] Thân con sâu bọ tiện-tị,
Bị đời nhạo-báng khinh khi chê cười.
Thấy con, họ chẳng tiếc lời,
Mĩa-mai, bĩu mỏ, trề môi, lắc đầu:
“Nó về, Chúa chẳng đoái đâu,
Chúa thương thì cứu nó mau xem nào!”
[17-18] Quanh con bày chó săn vây chặt
Quân bắt lương ào ạt bủa vây,
Chúng đâm thủng cả chân tay,
Đếm xương từng khúc, nhìn ngay chăm-chăm.
[19-20] Áo ngoài chúng làm thắm để bắt.
Áo trong thì chia chác với nhau.
Xin Ngài hãy cứu con mau,
Ngài là sức mạnh, lẽ nào đứng xa?

Nhưng sau đó Thần Khí Chúa thắp bùng ánh sáng của niềm tin. Lời ai ca thiết tha trở thành lời cảm tạ ngợi khen Cha, Chúa Giêsu kêu gọi muôn dân dâng lời tán tụng Thiên Chúa:

[23] Con nguyện sẽ truyền rao danh Chúa,
Giữa đám hội và giữa anh em.
Con xin cảm tạ ngợi khen,
Muôn lời tán tụng dâng lên mừng Ngài.
[24] Hỡi ai kính sợ Chúa Trời,
Mau ca tụng Chúa, cất lời đi thôi!
Hỡi ai thuộc giống nòi Gia-cóp!

Tôn vinh Người nào hát vang lên!
Hỡi dòng dõi Ít-ra-en!
Hãy luôn kính sợ, ngợi khen danh Ngài!
(**Đáp Ca:** Tv 21, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24)

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,
Con như tên Giuđa phản bội, lấy "cái hôn để nộp Thầy cho quân ác". Con nghe văng vẳng lời Cha thiết tha trên thập giá đau thương:

"Cha van con nhìn lên Thánh Giá,
Ngắm nhục hình con có đau không?
Con nhìn đây dấu cạnh nương long,
Ai đâm Cha lòng Cha xót quá,
Cha xót xa nào con đâu biết!
Gọi con nhiều con vẫn giả điếc,
Để tim Cha vẫn hằng héo khô,
Sao con nở tẻ đến bao giờ?"

Thế mà con chẳng biết cho,
Từ lâu Thầy đã xót xa đau lòng:
Người môn đệ Thầy hằng tin cẩn
Theo ma vương, đã phản bội Thầy.
Làm thủ quỹ, tiền bạc trong tay hẵn giữ
Lòng tham lam xui hẵn biến thủ,
Lại còn giả bộ giúp đỡ kẻ nghèo.
Thấy Matta xúc dầu chân Chúa,
Hẵn dè bĩu phí của dầu thơm:
"Bán đi sẽ được ba trăm,
Mà cho kẻ khó xúc chân phí hoài!"
Lời tẻ bạc sao khơi cay đắng!
Chính lúc này hẵn đóng đinh Thầy.
Còn con đây nữa, với Thầy thì sao?
Thầy thương con biết chừng nào!
Mà con bội nghĩa biết bao nhiêu lần!

Lạy Chúa từ nhân,
Con đóng đinh Thầy mỗi lần con phạm tội,
Con trả nghĩa Thầy bằng gậy nổi đòn đau.
Con xin phủ phục khấu đầu,
Dốc lòng sám hối khẩn cầu Thầy thương,
Cho con đủ sức kiên cường,
Thoát tròng cạm bẫy ma vương giăng đầy
Để con vững bước theo Thầy
Đường Thầy Chân Lý, tràn đầy yêu thương.

Lạy Chúa khoan nhân,
Con xin có Chúa ở gần,

Để con nghe được tiếng than của Thầy,
Để nhìn máu rỉ mao gai,
Để nghe thương xót rót đầy lòng đau.
Trong bí tích nhiệm mầu Thánh Thể,
Con kết hợp cùng Thầy chẳng thể phân ly.
Đường đời muôn ngã con đi,
Con luôn bên Chúa chẳng khi nào rời.
Con rao lời Chúa khắp nơi,
Lời Thầy tha thiết gọi mời thương nhau.

*Dưới chân thập giá nhục hình,
Nhìn Con, Mẹ đứng lặng thinh âu sầu,
Công trình cứu thế nhiệm mầu,
Mẹ cùng Con Mẹ dự phần đồng công.
Con Mẹ tha tha thiết trối trăng,
Đàn con diễm phúc Mẹ hằng chở che.*

Trút tàn hơi, Ngài kêu: "Ta khát!"
Ngài gục ngất, trời đất nghiêng chao.
Lưỡi đồng kia, ôi, sao tàn ác,
Giấm đắng này chua chát nào hơn?
Noi nường long, thấy còn rỉ máu,
Lòng chúng con đau đáu niềm đau.

Con chẳng như bọn gian bắt Chúa,
Dùng thập giá nguyên rửa Con Cha,
Con chẳng như Giu-đa phản phúc,
Chẳng phản Thầy vì chút lợi danh,
Không như quan giả hình xử án,
Hùa đám đông, quay gót phủ tay.

Lệ sầu tuôn giãng châu lã chã,
Mẹ ôm ấp nghiệt ngã thương đau
Gương nào đây, đậm sâu còn đó!
Mẹ dứt ruột, đâu có thở than,
Yêu thương con, Chúa còn trắng trối,
Mẹ giúp con đổi mới từ nay.

Xin nhiệt tâm xiển dương Chân Lý.
Gặp khổ não, bền bỉ kiên gan,
Con quỳ đây kêu van cùng Chúa.
Ngài mở lòng chan chứa tình thương
Xưng Tin Yêu, chẳng thương sao lãng,
Thập giá trao, con chẳng từ nan.
<https://youtu.be/DPlu5iMiVyc>

Ben. Đỗ Quang Vinh: